

ਰੋਮ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਨੰਬਰ ਅੱਠ

ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ: ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ

Jeff Pippenger

2024-08-18

ਪਿਛਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਬਚਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਝੂਠੇ ਨਬੀਆਂ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਵੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਉਹ ਫਾੜ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਭੇੜੀਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਲਾਂ ਨਾਲ ਪਛਾਣੋਗੇ। ਕੀ ਲੋਕ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਅੰਗੂਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਬਿਸਲਾਂ ਤੋਂ ਅੰਜੀਰ? ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ ਚੰਗਾ ਰੁੱਖ ਚੰਗਾ ਫਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਖਰਾਬ ਰੁੱਖ ਮੰਦਾ ਫਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਚੰਗਾ ਰੁੱਖ ਮੰਦਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖਰਾਬ ਰੁੱਖ ਚੰਗਾ ਫਲ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਉਹ ਰੁੱਖ ਜੋ ਚੰਗਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ, ਵੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਲਾਂ ਨਾਲ ਪਛਾਣੋਗੇ। ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ, 'ਪ੍ਰਭੂ, ਪ੍ਰਭੂ,' ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਉਹੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸ ਦਿਨ ਬਹੁਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਣਗੇ, 'ਪ੍ਰਭੂ, ਪ੍ਰਭੂ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਨਬੂਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ? ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਭੂਤ ਨਹੀਂ ਕੱਢੇ? ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅਚਰਜ ਦੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ?' ਅਤੇ ਤਦ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਕਹਾਂਗਾ, 'ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ; ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਓ, ਹੇ ਅਧਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਓ।' ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰੀਆਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਕਰਾਂਗਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਬਣਾਇਆ; ਅਤੇ ਮੀਂਹ ਵੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਸਿਲਾਬ ਆਏ, ਅਤੇ ਹਵਾਵਾਂ ਵੱਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਘਰ ਨਾਲ ਟਕਰਾਈਆਂ; ਤਥਾਪਿ ਉਹ ਨਾ ਡਿੱਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਹਰ ਉਹ ਜੇਹੜਾ ਮੇਰੀਆਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਮਨੁੱਖ ਵਰਗਾ ਠਹਿਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਰੇਤ ਉੱਤੇ ਬਣਾਇਆ; ਅਤੇ ਮੀਂਹ ਵੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਸਿਲਾਬ ਆਏ, ਅਤੇ ਹਵਾਵਾਂ ਵੱਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਘਰ ਨਾਲ ਟਕਰਾਈਆਂ; ਅਤੇ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਡਿੱਗਣਾ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਮੱਤੀ 7:15-27.

1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਰੋਮ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਰੋਮ ਬਹੁਤਾਵਾਦ ਦੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਮ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਪਰਮ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਬਾਈਬਲ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਪਰਮ ਹਨ।

"ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਾਡੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਕੰਮ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਡੋਲ ਖੜੀ ਰਹਿ ਸਕੇ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੁਤਰਕਪੂਰਨ ਯੁਕਤੀਆਂ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਖਤਰਿਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤਵਿਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਰਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਉਸ ਜੋਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸਾਡੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਜਿਤਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਉਤਪੱਤੀ ਵਾਲੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਨਿਸਫਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੂਤਕਾਲ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। 'ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਭਲਾ ਰਾਹ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤੁਰੋ।' [ਯਿਰਮਿਯਾਹ 6:16.]"

"ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਨੂੰ ਉਖਾੜ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਯਤਨ ਨਾ ਕਰੇ,—ਉਹ ਨੀਂਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਬਚਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਪੂਰਵਕ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੀਂਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਲੋਕ ਇਹ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੀਂਹ ਨਾਲੋਂ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੀਂਹ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਖੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ

ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਇਕ ਵੱਡਾ ਧੋਖਾ ਹੈ। 'ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਨੀਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੀਹ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਜੇ ਰੱਖੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।' [1 Corinthians 3:11.] ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਇਕ ਨਵਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ, ਨਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦਮ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਖੜ੍ਹੀ ਰਹੀ? ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਢਹਿ ਪਈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।" Testimonies, volume 8, 296-297.

ਜਦੋਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਆਇਆ, ਤਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਵਰਖਾਂ ਵੀ ਆ ਗਈਆਂ।

"ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਉੱਤੇ ਵਰਸਣੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ।" Review and Herald, April 21, 1891.

ਜਦੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਇਮਾਰਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇਕ ਸਪਰਸ਼ ਨਾਲ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਤਾਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਛਿਟਕਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਜਦੋਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਆਇਆ, ਤਾਂ ਪਾਪਾਈ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਬਾੜ-ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

"ਇਸ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਅਧਰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 'ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ' ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਕ ਅਜੀਬ ਹਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਉਹ ਸੰਸਾਰਿਕਤਾ ਵੱਲ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਛੋੜੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਝੂਠ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਧਰਮਤਿਆਗ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਉਹ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜੇਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਾਪ ਦੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਗੁੰਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸਰਵੋਚਤਾ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੇਠ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹੋਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ-ਰੀਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।" Review and Herald, December 21, 1897.

ਪੈਟ੍ਰਿਯਟ ਐਕਟ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਤੌਰ ਤੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਵੱਗਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ।

"ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕੀ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਘੋੜੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਛੁੱਟ ਕੇ ਨਿਕਲ ਪੈਣ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਦੌੜ ਜਾਣ ਲਈ ਤਤਪਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਅਤੇ ਮੌਤ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

"ਕੀ ਅਸੀਂ ਸਦੀਵੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਡੇਹਲੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਹੀ ਸੁੱਤੇ ਰਹੀਏ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਸੁਸਤ, ਠੰਢੇ ਅਤੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਰਹੀਏ? ਹਾਏ, ਕਾਸ਼ ਸਾਡੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਜੀਵਨ-ਸਾਹ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਫੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜੀਉਣ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਰਾਹ ਤੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਫਾਟਕ ਸੰਕੜਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੰਕੜੇ ਫਾਟਕ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹਾਂ, ਤਦ ਉਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ।" Manuscript Releases, volume 20, 217.

ਮੀਂਹ, ਹਵਾ ਅਤੇ ਹੜ੍ਹ 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਆ ਪਹੁੰਚੇ, ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਪਰਖ ਉਹੋ ਜਿਹੀ ਹੋਈ ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ 11 ਅਗਸਤ 1840 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਦੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 18 ਜੁਲਾਈ 2020 ਦੀ ਬਗਾਵਤੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਤੱਕ, ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਘਰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਢਹਿੰਦਾ ਗਿਆ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ 1844 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

ਫਿਰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਲਾਓਡੀਸੀਆਈ ਚਲਹੀ ਆਪਣੀ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣ ਲਈ

ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੇ ਕੇਵਲ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਮਿਲਰਾਈਟ ਚਲਗੀ ਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਗੀ ਦੇ ਵੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚ ਸਨ।

ਤੀਬਰ ਭਰਮ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੂਲਭੂਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਪੌਲਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਨਿੱਤ" ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੇ ਇਸੇ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਨਿੱਤ" ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਅਜਿਹੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਗਲਤ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਧਰਮ-ਵਿਦਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਉਹ ਲੇਖ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੋ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ John W. Peters ਦੀ The Mystery of the Daily ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਉਦੇਸ਼ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੇ ਉਸ ਪੱਖ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵੀ ਹਨ ਜੋ "ਕੌਣ, ਕੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂ" ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਬਾਰੇ ਝੂਠਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕੋਣ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੀ ਸੈਵੰਥ-ਡੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "the daily" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, ਅਤੇ "the daily" ਦੀ ਮੂਲ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਜੋ 1901 ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਹਥੱਕੂਕ ਦੀਆਂ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਬਾਰੇ ਹਾਲੀਆ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਾਰੰਵਾਰ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੱਛਣਾਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਰੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣ ਸਕੇ ਕਿ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਕੀ ਹੈ।

"ਫਿਰ ਮੈਂ 'ਰੋਜ਼ਾਨਾ' ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਕਿ 'ਬਲੀਦਾਨ' ਸ਼ਬਦ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੂਲ ਪਾਠ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਇਕ ਘੜੀ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਏਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, 1844 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਲਗਭਗ ਸਭ ਹੀ 'ਰੋਜ਼ਾਨਾ' ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸਮਝ ਉੱਤੇ ਇੱਕਜੁੱਟ ਸਨ; ਪਰ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਗੁੰਝਲ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ, ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਏ।" Review and Herald, November 1, 1850.

"ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਬਾਰੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਇੱਕੋ ਵੇਲੇ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ "ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਘੰਟੇ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਿੱਤੀ।" ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ "ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਉਲਝਣ" ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮਿਲਰ ਨੇ ਦੂਜਾ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਨੂੰ ਮੁਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ।

"ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਐਸਾ ਮਾਮਲਾ ਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ [ਰੋਜ਼ਾਨਾ] ਮਿਲਦਾ ਹੋਵੇ, ਸਿਵਾਏ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ। ਫਿਰ ਮੈਂ [ਇੱਕ ਕਨਕੋਰਡੈਸ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ] ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਲਏ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ, 'ਹਟਾ ਦੇਣਾ'; ਉਹ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਵੇਗਾ; 'ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ,' ਆਦਿ। ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਾਠ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਾ ਮਿਲੇ; ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:7, 8 ਤੱਕ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ। 'ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਰਮ ਦਾ ਭੇਦ ਤਾਂ ਹੁਣ ਹੀ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਕੇਵਲ ਉਹ ਜੋ ਇਸ ਵੇਲੇ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਰੋਕਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਰਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾਇਆ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ,' ਆਦਿ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਪਾਠ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਓਹ, ਸੱਚਾਈ ਕਿੰਨੀ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ! ਇਹੋ ਹੈ! ਇਹੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਹੈ! ਚੰਗਾ, ਹੁਣ, ਪੌਲਸ ਦਾ 'ਉਹ ਜੋ ਇਸ ਵੇਲੇ ਰੋਕਦਾ ਹੈ,' ਜਾਂ ਅੜਚਣ ਪਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? 'ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ,' ਅਤੇ 'ਦੁਸ਼ਟ,' ਨਾਲ ਪੇਪਤੰਤਰ ਮੁਰਾਦ ਹੈ। ਚੰਗਾ, ਫਿਰ ਉਹ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਪੇਪਤੰਤਰ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂ, ਉਹ ਹੈ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ; ਤਾਂ ਫਿਰ, 'ਰੋਜ਼ਾਨਾ' ਦਾ ਅਰਥ

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" —William Miller, Second Advent Manual, page 66.
Advent Review and Sabbath Herald, January 6, 1853.

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸ ਸਹੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮਿਲਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘੜੀ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਇਸ ਭ੍ਰਮਪੂਰਣ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਕਿ "the daily" ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝ ਕਈ ਪੱਧਰਾਂ ਉੱਤੇ ਹਾਸਿਆਸਪਦ ਹੈ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਭ੍ਰਾਂਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਗਰ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ, ਦੂਜੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਮੁਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।" The Great Controversy, 439.

ਮਿਲਰ ਨੇ "the daily" ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ, ਅਰਥਾਤ ਅਜਗਰ, ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਪਰ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਤੋਂ ਇਹ ਧਾਰਣਾ ਅਪਣਾ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਕਾਸ਼ੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। "the daily" ਨੂੰ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਮੰਨਣ ਬਾਰੇ ਮਿਲਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਹਬੱਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਆਧਾਰਭੂਤ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਹੈ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਸੀ।

ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਿ "ਨਿੱਤ ਦੀ" ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਣਾ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਕੰਮ ਪਹਿਚਾਣਣ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।

"ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਹ ਅਮਾਫੀਯੋਗ ਪਾਪ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਦਇਆ ਦੇ ਨਿਮੰਤਰਣ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਕੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਭੁੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿਯੁਕਤ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਕਰਿੰਦਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਦੂਰ ਖਿੱਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਜਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜਦ ਤੱਕ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਆਸ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਾਫ਼ੀ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਹੋਣ ਦੀ ਹਰ ਇੱਛਾ ਵੀ ਗੁਆ ਬੈਠੇਗਾ।" The Desire of Ages, 324.

ਜਦੋਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ "the daily" ਅਤੇ "the seven times" ਦੀ ਮੂਲਭੂਤ ਸਮਝ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਨੀਂਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੂਤ ਗਬਰੀਏਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਮਝਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਐਸੇ ਕਿਸਾਨ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਤ ਉਸ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਵਾਰੰਵਾਰ ਮਿਲਦੇ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਣ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਦਾ ਹੀ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਕੜੀ ਦਾ ਆਰੰਭ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੜੀ ਪਿੱਛੋਂ ਕੜੀ ਖੋਜਣ ਵਾਸਤੇ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਅਚਰਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਤੱਕਣ ਨਾ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਇਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੜੀ ਵੇਖੀ। ਉਹ ਬਚਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਅਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸਮਝਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਸ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਗ ਦੂਸਰੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਲਈ ਬੰਦ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਚਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਹ ਗੱਲ ਲੱਭ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ

ਪਵਿੱਤਰ ਬਚਨ ਨੂੰ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੇ ਆਦਰ ਅਤੇ ਭੈ-ਭਕਤੀ ਨਾਲ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ।" Early Writings, 230.

“ਉਸ ਦਾ ਦੂਤ” ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ ਜੋ ਦੂਤ ਗਬਰੀਏਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦੂਤ ਦੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ, “ਮੈਂ ਜਿਬਰਾਏਲ ਹਾਂ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ,” ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਦਰਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚੇ ਆਦਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਕੋਲ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਖੜਾ, ਸਿਵਾਏ ਮੀਖਾਏਲ [ਮਸੀਹ] ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਜ਼ਾਦੇ ਦੇ।” ਦਾਨੀਏਲ 10:21. ਜਿਬਰਾਏਲ ਬਾਰੇ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਦੇ ਗਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਯੂਹੰਨਾ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਕੇ ਦੱਸਿਆ।” ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:1. The Desire of Ages, 99.

ਮਸੀਹ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੇਵਲ ਅਣਮਾਫ਼ੀਯੋਗ ਪਾਪ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਾਨਾਂਤਰਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅਣਮਾਫ਼ੀਯੋਗ ਪਾਪ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਉਹਨਾਂ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨਾਲ ਵੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ “ਨਿੱਤ ਦਾ” ਅਣਮਾਫ਼ੀਯੋਗ ਪਾਪ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਚੁਣੇ ਹੋਏ,” ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਦੂਜਾ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਠੀਕ ਉਹੀ ਪਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਿਲਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਸੱਚ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਗ਼ਾਵਤ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਹਟਾਈ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਅਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਧੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ “ਭਾਰੀ ਭਰਮ” ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ “ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ”, ਜੋ “ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ”, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਮੁਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਭਰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਅੰਸ਼ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਡੇਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਭਾਰੀ ਭਰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇੱਕ ਵਰਗ ਤੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਰਗ ਭਾਰੀ ਭਰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪਰਖ ਅਵਧੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ:

“ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵੱਲ ਨਿਗਾਹ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਹੀ ਅਨੰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ‘ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਕਬੂਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਧਾਰ ਪਾ ਸਕਣ;’ ‘ਇਸ ਕਾਰਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਭਾਰੀ ਭੁਲਾਵਾ ਭੇਜੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਝੂਠ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ: ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਦੰਡ ਦੇ ਯੋਗ ਠਹਿਰਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਅਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਮੰਨਿਆ।’ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਵਾਪਸ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਧੋਖਿਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।” Early Writings, 46.

ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਦਾਨੀਏਲ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ, (ਰੋਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ) ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲੁਟੇਰੇ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਸੁਲੇਮਾਨ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਹ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਨੰਗੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨੰਗਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਇੱਕ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

“ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।” Review and Herald, August 19, 1890.

ਜਦੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀ ਹੋਣਾ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਦੇ ਸੋਲ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਉਂ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ: “ਤੇਰੀ ਨੰਗਿਆਈ ਦੀ ਲਾਜ਼।” ਛੇਵੀਂ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਅਜਗਰ, ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਇਕਾਈ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ 1989 ਤੋਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਰਮੇਗਿਦੋਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਦੂਜੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕੇਵਲ ਇਸ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੂੰ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੇ 538 ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ (ਰੋਕਦਾ ਸੀ)। ਜਦੋਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਦੋਂ “ਅਧਰਮ ਦਾ ਭੇਦ,” “ਉਹ ਦੁਸਟ,” ਜੋ ਰੋਮ ਦਾ ਪੋਪ ਹੈ, ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਭ੍ਰਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਤਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਧਰਮ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਪਤਨ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਨਾਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ; ਜੇ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਹਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਾਂਗ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਦ ਮੈਂ ਹਾਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸੀ, ਤਦ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਦਾ ਸੀ? ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਰਮ ਦਾ ਭੇਦ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਪਰ ਕੇਵਲ ਉਹ ਜੋ ਹੁਣ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਰੋਕਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਰਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਤਦ ਉਹ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਸਾਹ ਨਾਲ ਨਾਸ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਦੀ ਪੂਭਾ ਨਾਲ ਮਿਟਾ ਦੇਵੇਗਾ; ਅਰਥਾਤ ਉਹ, ਜਿਸ ਦਾ ਆਉਣਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਕਾਰਜ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਅਚਰਜਾਂ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਾਸ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਅਧਰਮ ਦੀ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਧਾਰ ਪਾ ਸਕਣ। ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਭਾਰੀ ਭਰਮ ਭੇਜੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਝੂਠ ਨੂੰ ਮੰਨਣ; ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਭ ਦੰਡਿਤ ਹੋਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਅਧਰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਰੱਖੀ। 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:3-12.

ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕ “ਦੰਡਿਤ” ਕਿਉਂ ਹਨ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ “ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭ੍ਰਮ” ਕਿਉਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਉਹ “ਨਾਸ” ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਨੰਗੋਪਣ ਦੀ ਲਾਜ਼ ਕਿਉਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਅਨੁਛੇਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ, ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਚੌਥਾ ਰਾਜ ਹੈ, ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ, ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਰਾਜ ਹੈ, ਨੂੰ ਤਖ਼ਤ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਣ ਤੋਂ ਰੋਕੇ ਰੱਖੇਗਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਨੂੰ ਹਟਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ, ਯੂਹੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪਰਗਾਮੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਬੁਆਤੀਰਾ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਵੀ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਗਾਮੁਸ ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਨਾਲ ਸਮਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਬੁਆਤੀਰਾ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ, ਦੋਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਕ ਰੋਮ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਵਾਰੰਵਾਰ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿੱਲੀ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਲੋਹੇ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਸੱਤ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਕ ਰੋਮ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇਵੇਂ ਹੀ “ਵੱਖਰੇ” ਰਾਜ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ

ਮਿਸ਼ਰਣ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਦਪਿ ਸੱਤਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦੇ ਦਸ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠ ਵਿੱਚ ਨੌਂ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦਾ ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਹੀ ਹੈ। ਨੌਂ ਅਤੇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ ਪੁਲਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੱਸ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ ਇਸਤ੍ਰੀਲਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਤੇਰਹੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਉਜਾੜ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਗਿਆਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਇਕੱਤੀਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਦੀ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਉਜਾੜ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਘਿਣਾਉਣੀ ਉਜਾੜ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਬਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਗਿਆਰਹੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਦੀ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਉਜਾੜ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਉਜਾੜ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਦੋ ਉਜਾੜਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪਰਸਪਰ ਸੰਬੰਧ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਜੋ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਬਲਵਾਨ ਭ੍ਰਮ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਝੂਠ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਨਾਵਸ਼ਕ ਦੁਹਰਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਹਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਬਲਵਾਨ ਭ੍ਰਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਦਾ ਲਈ ਇੱਕ ਨੰਗੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਲਈ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਦਰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਪਰਸਪਰ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹੀ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਢਾਂਚਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ "ਸਾਰੇ" ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲਾਗੂਕਰਨ ਨਿਰਮਿਤ ਕੀਤੇ। ਗਬਰੀਏਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਸਤੇ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਰੋਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਿਹਰਾ ਅਸਤਿਤਵ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਗਰ, ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਨਬੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ।

ਉਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਆਰੰਭ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ 1844 ਤੱਕ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮਿਲਰ ਦਾ ਅਧਾਰਭੂਤ ਕੰਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 1843 ਦੇ ਉਸ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮਈ 1842 ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

1989 ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਅਣਮੁਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਨੇ ਪਛਾਣਿਆ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਪੈਂਤਾਲੀ ਤੱਕ ਚੱਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਯਤ ਚਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜਾ ਅਜਗਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ; ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਯਤ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 1798 ਵਿੱਚ ਅਜਗਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਰਥਾਤ ਨੇਪੋਲੀਅਨਿਕ ਫ਼ਰਾਂਸ, ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਉਸ ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣੇ ਉਸ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਦੇ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। 1989 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੇਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਅਜਗਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤਿਆਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਤਦ ਤੱਕ ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੈਥੋਲਿਕਤਾ ਦੇ ਦਰਿੰਦੇ ਨੇ ਸੇਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤਿਆਕਰਮ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਯੁਕਤ ਫੌਜ ਨਾਲ ਆਇਆ, ਜੋ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਦਾ ਝੂਠਾ ਨਬੀ ਹੈ। ਦੱਖਣ ਦਾ ਅਜਗਰ ਰਾਜਾ, ਉੱਤਰ ਦਾ ਦਰਿੰਦਾ ਰਾਜਾ, ਅਤੇ ਰਥਾਂ, ਘੁੜਸਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਝੂਠਾ ਨਬੀ—ਇਹ ਸਭ ਆਯਤ ਚਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਰੇਖਾ ਆਯਤ ਪੈਂਤਾਲੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ "ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੋਲ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਆਰਮਾਰੋਡਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਭੂਗੋਲਿਕ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਉਸ ਵਿਦੇਹ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਰਮਾਰੋਡਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ; ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ: "ਹਾਰ," ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਹਾੜ, ਅਤੇ "ਮੇਰਿੰਡੋ," ਜੋ ਯਿਜ਼ਰਏਲ ਦੀ ਘਾਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਮੇਰਿੰਡੋ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰਿੰਡੋ ਇੱਕ ਘਾਟੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਮਾਰੋਡਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸੰਕੇਤ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਜ਼ਰਏਲ ਦੀ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਹਾੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਯਿਜ਼ਰਏਲ ਦੀ ਘਾਟੀ ਤਿੰਨ ਸਮੁੰਦਰਾਂ (ਮੱਧ-ਧਰਤੀ ਸਮੁੰਦਰ, ਗਲੀਲ ਦਾ ਸਮੁੰਦਰ, ਅਤੇ ਮੁਰਦਾ ਸਮੁੰਦਰ) ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਤਰੀ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਮੱਧਵਰਤੀ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਥਾਨ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤਿੰਨ ਜਲ-ਪਿੰਡਾਂ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਇਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਪੰਤਾਲੀਵੀਂ ਆਇਤ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਆਇਤ ਉਸ ਦੇ ਭੂਗੋਲਿਕ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਾੜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਇਤ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਘਾਤਕ ਘਾਉ ਦੇ ਚੰਗਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਅੰਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ।

ਆਯਤਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਵਾਕਾਂਸ਼ 1798 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਲੱਗਿਆ, ਅਤੇ ਪੈਂਤਾਲੀਹਵੀਂ ਆਯਤ ਉਸ ਦੇ ਸਥਾਈ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਮੌਤ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਮੋਹਰ ਧਾਰਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰਲੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਭਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ੀ ਦੂਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬੁਤਪਰਸਤ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਾਰੇ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਉਸ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਸਮਝ ਲਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਲਾਗੂਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ, ਮਿਲਰ ਲਈ ਕੁੰਜੀ ਦੂਜੇ ਬੱਸਲਨੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ "ਨਿੱਤ ਦੀ" ਸੀ। ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ "ਨਿੱਤ ਦੀ" ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਸਮਝਣ ਲੱਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੋਮ ਹੀ—ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਪਦ ਚੌਦਾਂ ਵਿੱਚ "ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ"—ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1989 ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਦੂਤ ਰੋਮ ਦੀ ਤ੍ਰਿਗੁਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਮਿਲਰ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਰੋਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਟ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਕਾਇਮ ਕਰ ਸਕੇ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨਾਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਸਕੇ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਰੋਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਸੀ। ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨਿਕਲਿਆ, ਜੋ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ, ਅਰਥਾਤ ਅਜਗਰ, ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦਾ ਤਿਹਰਾ ਗਠਜੋੜ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ "the daily" ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

"ਉਹ ਜੋ ਉਪਰਲੇ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: 'ਉਹ ਆਪਣੀ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਦਸ਼ਾ ਕਰਕੇ ਨਾ ਦੁਖੀ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੈਰਾਨ।'

ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਰਾਹਾਂ ਚੁਣ ਲਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀਆਂ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਮ ਨੂੰ ਚੁਣਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹੀ ਲਿਆਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਡਰਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੁਲਾਇਆ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੋਲਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸੁਣਿਆ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੁਰਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਚੁਣਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਾ ਸੀ।' 'ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਐਸਾ ਬਲਵਾਨ ਭਰਮ ਭੇਜੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਝੂਠ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ,' ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 'ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਚਾਏ ਜਾਣ, ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ,' 'ਸਗੋਂ ਅਧਰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ।' ਯਸਾਯਾਹ 66:3, 4; 2 ਥੋਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:11, 10, 12."

"ਸਵਰਗੀ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ: 'ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਬਲ ਭਰਮ ਹੋਰ ਕਿਹੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਵੇ—ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰੀ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਹਾਇ, ਇਹ ਇਕ ਵੱਡਾ ਧੋਖਾ ਹੈ, ਇਕ ਮੋਹਕ ਭਰਮ ਹੈ, ਜੋ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਸੀ, ਭਗਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮਝ ਬੈਠਦੇ ਹਨ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਧਨਵਾਨ ਹਨ, ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਮੋਹਤਾਜ ਹਨ।'"

"ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸੇਵਕਾਂ ਵੱਲ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਸਤੂ ਨਿਰਮਲ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਨ, ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ। ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਰਹੇ ਹਨ, 'ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ,' ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਚਾਨਕ ਨਾਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੱਕ ਪੂਰਨ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਾਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਉਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਜਦੋਂ ਸਾਡੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਨਿਰਚਿੰਤ ਹੋ ਕੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ, ਇਹ ਘਮੰਡ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਨਵਾਨ ਹਾਂ, ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ।"

"ਕੌਣ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ: 'ਸਾਡਾ ਸੋਨਾ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਪਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਸਾਡੇ ਵਸਤੂ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਅਕਲੰਕ ਹਨ'? ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿਖਿਅਕ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਧਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਵਸਤੂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਮਲਿਨਤਾ ਨੂੰ ਉਘਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: 'ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਵੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮਲਿਨਤਾ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਸੜਾਧ ਨੂੰ ਢੱਕ ਰੱਖਿਆ ਹੈ? 'ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਨਗਰੀ ਕਿਵੇਂ ਵੇਸ਼ਿਆ ਬਣ ਗਈ!' ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਘਰ ਵਪਾਰ ਦਾ ਘਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਐਸਾ ਥਾਂ ਜਿਥੋਂ ਦਿਵਿਆ ਹਾਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਕਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ! ਇਸੀ ਕਾਰਨ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ।"

Testimonies, volume 8, 249, 250.